

• componit, maximeque ad ^b colendam fidei rationem, et revincendam ^c hæreticorum perversitatem. In cujus libera prædicandi constantia non solum vi inarum civitatum sacerdotes et populi delectantur, sed et longe positi, cum ad eos necessario pergit, summam ei docendi in suis ecclesiis rogantes injungunt. Sanctus quoque papa Gelasius, Romanæ urbis pontifex, per scripturam agnoscens ejus fidei integritatem, Rescripto suo ^d probatam judicavit. Sanctorum quoque Patrum Vitas, ad ædificationem posterorum, coaptat ipse legendas, præcipue nutritoris sui Hilarii,

^a Corbei., composuit.

^b Id., inculcandam.

^c Id., hæresum.

^d Al. probatum judicavit.

^e Corbei., inclinandam.

^f Hoc quoque caput abest a pluribus editis et mss. ^g Gennadius Massiliensis presbyter (non autem episcopus, ut Sigebertus et Platina censuerunt) vixit temporibus Anastasii imp. et Gelasii i papæ. Ex variis Gennadii scriptis præter librum de illustribus ecclesiæ Scripturibus, a Cassiodoro libr. de Divinis Lect. cap. 17 memoratum et a me nunc repræsentatum, exstat liber de Dogmatibus ecclesiasticis; quem Gelasio papæ dedicavit. Hunc librum falso tribui S. Augustino, jam ante 100 amplius annos monuit Clever Lugdunen is, de Godescalci causa, adversus Joannem Eriegenam Scotum, scribens. Gennadium

A Arelatensis episcopi; litanias ad • supplicandam Dei clementiam, cum plebe sibi credita pro viribus agit.

CAPUT C.

^f Ego s GENNADIUS, Massiliæ presbyter, scripsi adversus omnes hæreses libros octo, et Adversus ^b Nestorium libros sex ⁱ, Adversus Pelagium libros tres, et tractatus de Mille Annis et de Apocalypsi beati Joannis, et hoc opus, et ^j epistolam de fide mea mihi ad beatum Gelasium, urbis Romæ episcopum.

porro fuisse Semipetragianum, adeoque multis locis caute legendum, supra in prolegomenis et alibi monuimus. MIRÆUS. — De Gennadio agunt Vossius de Hist. Lat. l. xi, c. 18, p. 235; Hist. Pelag. l. 1, c. 10. Henricus de Noris lib. xi, Hist. Pelagianæ, c. 16, ubi erudite disputat de tempore scripti hujus catalogi a B quo Cæsius p. 1, p. 266, dissentit, siquidem libellum scriptum vult an. Christi 495. ERN. CYPRIANUS.

^h Al. Nestorem.

ⁱ Gu. addit: *Et adversus Eutychem libros 11. Noribergensis vero sic habet: Et adversus Eutychem libros sex.* ERN. CYPRIANUS.

^j An hæc lectio Guelpherbytni codicis doctis placitura sit, nescio. Illud vero liquido apparet ineptum esse quod habet Miræus: *et hoc opus de fide mea.* Mihi hic locus vix alia ratione sanari posse videtur. ERN. CYPRIANUS.

INDICES IN VICTOREM VITENSEM*.

INDEX CHRONOLOGICUS PERSECUTIONIS VANDALICÆ.

Anno 406. Innocentio I papa sedente, Arcadio in Oriente, et Honorio in Occidente imperatoribus, Arcadio Augusto vi et Anicio Probo consulibus, sub finem anni vulgaris æræ. Vandali relicti propriis sedibus in Gallias irruentes a Francis prostrati sunt, qui paulo post Francos Alanorum ope in fugam vertunt; et Godegisili eorum regi in his tumultibus occiso Gundericum ipsius filium substituant, sicque cum aliis barbaris in Gallias subeunt.

Anno 407. Varii martyres hoc anno et sequenti in Gallias passim a Vandalis circumferuntur.

Anno 408. Paulus Orosius, alique auctores Vandalorum in Gallias irruptionem huic anno consignat. — Theodosius Junior Arcadio patri succedit. — Stilicho Ravennæ ab exercitu interficitur, et Eucherius ejus filius Romæ, cui, etsi gentili, destinaba ur imperium.

Anno 409. Romam obsidet Alaticus. — Eodem anno Vandali, Suevi, alique barbari et Gallias in Hispanias migrarunt, ex Prospero et Idacio.

Anno 410. Attalus Arianus ab Alarico fit imperator, qui paulo post ab eodem abjicitur. — Roma a Gothis sub Alarico eorum rege capta ac direpta.

Anno 411. Alaricus e vita excessit, quem Gotthi in medio alveo Barentini amnis prope Consentiam, cum ingentibus opibus sepelierunt, post aquas ad tempus alio derivatis, quas postea in locum suum reduxerunt. — Collatio habita Carthagine inter catholicos et Donatistas, coram Marcellino comite et Notario, jussu Honorii imperatoris.

Anno 412. Cælestii errores in Carthaginiensi synodo proscribuntur.

Anno 413. Marcellinus Tribunus, qui in collatione nomine imperatoris cognitor fuerat, a Marino comite, agentibus Doua istis interfectus est, ob id inter martyres relictus in Mar yrologio Romano die 6 Aprilis.

Anno 415. Athaulfus, cui Placidia Honorii soror in excidio Romano capta nupsit, a Gottho quodam occiditur, quod videretur Romanis favere.

Anno 416. Concilium Carthaginense contra Pelagii errores, item et aliud Milevi in Numidia contra eosdem hæreticos. — Placidia, post Athaulfi necem Romanis reddita, Constantio nupsit — Reliquiæ sancti Stephani per Orosium presbyterum ex Palestina in Africam allatæ.

Anno 417. Zozimus in Innocentii locum Romanæ Ecclesiæ prædicatur.

Anno 418. Valentinianus, postea imperator, ex Constantio et Placidia nascitur. — Pelagius Romæ damnatur, et iterum Carthagine. — Bonifacius defuncto Zozimo fit Romanus pontifex, contranite Eulalio schismatico.

Anno 419. Quæstio de appellationibus ad sedem apostolicam inter Romanos et Africanos agitur.

Anno 420. Constantius, Valentiniani III pater, Augustus ab Honorio renuntiat. — Sancti Hieronymi obitus.

Anno 421. Cælestis deæ templum Carthagine destruitur, petente Aurelio episcopo. — Constantius imperator moritur.

Anno 422. Casinus magister militum expeditionem contra Vandalos in Hispania suscipit, sed infelici exitu. — Augustinus disputat adversus Maximaum Arianum Gothorum episcopum in Africa.

Anno 423. Cælestinus papa Bonifacio substituitur. — Honorius Placidiam sororem suam cum Valentiniano ejus filio Constantinopolim mittit, quod suspicaretur ab ea secutos fuisse in Italiam barbaros. Idem paulo post moritur, et Joannes primicerius notariorum imperium invadit.

Anno 424. Valentinianus III, Constantii et Placidie filius, Cæsar Constantinopolim creatur a Theodosio Juniore. — Joannes tyrannus Ravennæ occiditur, ejus tamen mortem anno sequenti Cassiodorus consignat.

Anno 425. Valentinianus Augustus renuntiat Ravennæ.

Anno 426. Hoc anno, aut sequenti Gundericus, Godegisili filius, Vandalorum rex in Hispania, interit: cui succedit Gensericus ipsius frater, sed ex concubina natus, qui persecutionem, teste Gregorio Turonensi, in Hispania excitavit.

Anno 427. Bellum adversus Bonifacium, qui ex Africa Romam venire abauerat, nomine publico illatum est, sed ille Vandalos, fœdere cum ipsis inito, in Africam accevit, Hierio et Ardabure cess.

Anno 428. Hoc anno Vandalorum in Africam adventum contigisse scribitur nonnulli. — Theodosius Junior edicta adversus hæreticos lata renovavit.

Anno 429. Circa id tempus Darius Comes in Africam missus est, ut bellum sedaret. Bonifacium ad imperatoris obedientiam revocat.

* Cujus opera cum appendicibus excusa sunt ab hujus tomi col. 125 ad col. 450. Erit.

Anno 450. Hipporegius a Vandalis obsidetur, et tertio obsidionis mense Augustinus ipsius antistes, totius vero Ecclesiæ catholicæ doctor egregius, extinctus est.

Anno 451. Concilium Ephesinum, generale III, cui nemo ex Africa interfuit, præter Bessulum Capreoli Carthaginensis episcopi diaconum. — Paulinus Notæ episcopus vir sanctissimus obiit anno ætatis 78. — Sixtus III Romanus pontifex in Cælestini demortui locum assuitur.

Anno 452. Bonifacius comes ex Africa in Italiam redit, at paulo post magister militum factus, ex vulnere quod in prælio adversus Ætium commisso acceperat, defunctus est.

Anno 453. Pax cum Vandalis facta est per Trigelium, Prosper Canisii habet triennium, relicta ipsius Africæ portione ad inhabitandum.

Anno 457. Persecutionis a Genserico motæ initia, in qua Arcadius et socii martyrio coronantur. — Valentinianus Constantinopolim proficiscitur cum Eudoxia Theodosii filia nuptias contra turus.

Anno 458. Siciliam vicinasque insulas piratæ barbari variis irruptionibus vexant.

Anno 459. Gensericus Carthaginem invadit, et Quodvultum episcopum, navi vetustæ impositum, cum maxima cleri parte in exsilium trudit; uno verbo Carthaginem pastore, clero, locis sacris et senatu spoliat. — Salvianus Massiliensis presbyter libros de Providentia divina scribit, in quibus multa habentur de Vandalis in Gallia, Hispania et Africa sævientibus.

Anno 460. Sanctus Leo, cognomento Magnus, post Sixti pontificis mortem Romanæ Ecclesiæ prælicitur. — Gensericius in Siciliam irrumpit, se l postea metu Sebastiani comitis dimissa Sicilia, Carthaginem revertitur.

Anno 461. Theodosius exercitum adversus Gensericum parat, sed incassum.

Anno 462. Hunni Orientales provincias devastantibus Theodosius exercitum, quem a versus Vandalos miserat, revocare cogitur. — Pax inter Valentinianum et Gensericum renovata. Circa illud tempus, ut videtur, sanctus Leo Pontium legatum in Mauritaniam misit pro restauranda Ecclesiæ disciplina. — Gensericius in sua ditone catholicos persequitur, imo et in suos sævit qui in ipsum conjuraverant.

Anno 463. Manichæi Romæ a sancto Leone detecti, quorum plerique, Africa a Genserico devastata, in Urbem se contulerant.

Anno 464. Attila, occiso Bleda fratre suo, solus Hunni imperat. — Concilium Romæ adversus Manichæos.

Anno 465. Valentinianus III constituto adversus Manichæos data.

Anno 466. Marcianus fit imperator in Oriente, Theodosio Juniore absque filiis defuncto. — Placidia Valentiniani mater obiit v. cal. Novembris.

Anno 461. Attila Hunnorum rex in Gallias ingressus varias urbes devastat, ac demum in agris Catalaunicis prælio commisso fugatur ab Ætio alisque federatis. Ibi Moroveus Francorum, et Theodoricus Wisigothorum reges interfecti sunt. — Synodus generalis apud Chalcedonem contra Eutychetem habita.

Anno 462. Attila in Italiam irrumpit, Aquileiam devastat ac Leonis papæ precibus fractus, in Pannonias revertitur.

Anno 463. Attila in Pannonia moritur, cujus tamen interitum anno sequenti Marcellianus comes consignat. — Pulcheria Augusta Marclani uxor vita defungitur, quæ in fastis sacris locum meruit.

Anno 464. Deogratias in episcopum Carthaginensem ordinatur. — Ætius a Valentiniano occiditur.

Anno 463. Petronius Maximus, Valentiniano occiso, imperium invadit, qui paulo post et ipse necatus est. — Gensericius Romam diripit, Augustas cum infinita captivorum multitudine Carthaginem transportat, universam deinde Africam, insulas vicinas, variasque regiones devastat, et suo subicit imperio. — Eparchius Avitus fit imperator.

Anno 466. Avitus purpuram deponere cogitur a Ricimere, litque episcopus Piacentia.

Anno 457. Deogratias episcopus Carthaginensis a vivis excessit. — Gensericius ecclesiæ Catholicorum claudi imperat, pulso in exsilium clero. — Marciano imperatore defuncto, Leo Magnus seu Macelles fit imperator Orientis, et Julius Majorianus Occidentali imperio præficitur, vir melioribus temporibus dignus.

Anno 458. Majorianus adversus Vandalos exercitum parat, sed hujus conatus, ob ereptas a Genserico naves in Hispaniæ litore, irrita fuere.

Anno 461. Majorianus imp. a Ricimere occiditur, a quo Libius Severus creatur Augustus Ravennæ. — Hilarus sancto Leoni papæ succedit.

Anno 463. Severus imp. Ricimeris opera Romæ veneno necatur.

Anno 466. Romani ex Hispanis penitus pulsi ab Evarico Wisigothorum rege.

Anno 467. Post bienni interregnum Flavius Anthemius proclamatur Augustus, ad id a Leone Augusto cum exercitu in Italiam directus. — Simplicius papa Hilari defuncto substitutus est. — Basilicis prodicione Leonis expeditio adversus Vandalos irrita fuit.

Anno 468. Marcellinus patricius a Romanis adversus Vandalos pugnantibus dolo confoditur, eo ipso tempore quo eis opem ferebat. — Fulgentius Telepte in Byzacio nascitur.

Anno 469. Patriciolus, Asparis filius Arianus, Cæsar creatur, reclamantibus catholicis, qui Cæsarem orthodoxorum flagitant.

Anno 471. Aspar et filii ejus Arlaburis et Patriciolus Cæsar, Ariane sectæ fautores, in palatio jussu Leonis interempti sunt, quod factum aliqui anno præcedenti consignant.

Anno 472. Anthemius imperator Romæ interficitur prodicione Ricimeris, cujus opera Anicius Olybrius in thronum ascendit: sed quadragesimo die post hæc factuora perpetrata, referente Cassiodoro, Ricimer defunctus est.

Anno 473. Flavius Glycerius Ravennæ imperium assumit, defuncto Olybrio. — Leo Junior ab avo Augusto appellatur in Oriente.

Anno 471. Julius Nepos pulso Glycerio Augustus appellatur. — Leone imperatore Orientis defuncto, Zeno pro Leone Juniore filio suo, quem ex Ariadna Leonis imp. filia susceperat, imperium administrat, et ab ipso filio paulo post coronatus, Augustus appellatur. Leo Junior statim obiit.

Anno 475. Orestes patricius, exturbato Nepote, imperium tradit Romano Augusto, seu Augustulo filio suo.

Anno 476. Pax inter Zenonem Augustum et Gensericum iniata. — Basiliscus exturbato Zenone imperium viginti mensibus occupat. — Odoacer rex Herulorum occiso Oreste, pulso Augustulo, captaque Roma, imperatoris titulum simul cum pupura et regis insignibus respuens, solo regis nomine contentus, novum Italiæ regnum instituit, sicque Occidentale imperium extinctum est.

Anno 477. Gensericus Vandalorum rex, durum orbis terrarum urbium potentissimarum expugnator, moritur hujus anni initio: cui Hunicus succedit, patre adversus catholicos crudelior. — Zeno Basiliscum fugat et captum in Cappadociam exsulare cogit, ubi tamen concitatur.

Anno 480. Nepos, dudum ab Oreste ex imperio dejectus, occisus est in villa propria haud longe a Salona urbe.

Anno 481. Eugenius Carthaginensis episcopus ordinatur, et paulo post persecutio adversus catholicos incipit.

Anno 482. Zeno Henoricon seu Unionis edictum promulgat.

Anno 483. Felix II papa Simplicio succedit. — Persecutio adversus orthodoxos in Africa ingravescit, in qua inter cæteros Liberatus abbas cum aliis sex monachis gloriosum martyrium Carthagine complevit. — Edictum Hunicum pro conventu apud Carthaginem anno sequenti habendo.

Anno 481. Collatio catholicorum episcoporum cum Arianis Carthagine habita, jubente Hunico. — Fames valida in Africa grassatur. — Hunicus, anno regni sui octavo pene expleto, excedit e vita, cui Guntabundus Gentonis filius succedit.

Anno 486. Sanctus Fulgentius circa hoc tempus monasticam vestem induit.

Anno 487. — Pax Ecclesiæ Africanæ utunque permessa, Eugenio sedi suæ restituto. — Concilium Romanum sub Felice papa pro lapsis in Africa ad poenitentiam recipiendis. — Victor Vitensis scribit Historiam persecutionis Vandalicæ.

Anno 488. Felix papa ad Africanos episcopos scribit, modum, quo lapsi ad poenitentiam recipiendi essent, præscribens.

Anno 489. Theodoricus rex primo in Italiam subit, big Odoacro devicto. — Theodoricus Odoacrum Ravenna inclusum obsidet.

Anno 490. Vandali a Theodorico rege pace postulata, a Sicilia solitis direptionibus cessantur.

Anno 491. Anastasius Zenoni imperatori succedit.

Anno 492. Gelasius papa Felix succedit.

Anno 493. Odoacer a Theodorico rege interfectus. Hinc Osrogothorum in Italia regni luitia repetenda. Theodoricus Ravennæ regiam instituit.

Anno 494. Guntabundus Ecclesiæ Africanæ reserari, atque episcopos exsules ad proprias Ecclesias redire permisit.

Anno 495. Hoc anno Baronius Eugenium Carthaginensem in exsilium pulsum obitasse scribit, sed perperam. — Gelasius papa in epistola ad episcopos Dardaniæ, Eugenii cæterorumque Africa episcoporum constantiam laudat.

Anno 496. Obiit Guntabundus Vandalorum rex, cui suc-

cedit Trasamundus ipsius frater.—Anastasius II papa eligitur, defuncto Gelasio.—Clodoveus primus Francorum rex Christianus, Remis a sancto Remigio baptizatur cum plerisque ejusdem gentis primoribus. Inde merito Remigius gentis Francorum, ac spectatim regum nostrorum apostolus dictus est.

Anno 499. Symmachus in Anastasii papæ demortui locum fit Romanus pontifex, adversus quem Laurentius grave schisma excitavit, Theodorici regis auctoritate postea compressum.—Collatio inter catholicos antisites et Arianos apud Sarhaticum, tum Lugduni coram Gundebaldo Burgundionum rege, ubi Ariani, agente potissimum sancto Avito Viennensi episcopo, victi fuerunt.

Anno 500. Theodoricus rex Romam advenit, quo tempore sanctus Fulgentius eum perorantem audivit.

Anno 503. Eugenius episcopus Carthaginensis, apud Albiam in Galliis exsulans, defungitur.

Anno 507. Hoc anno, uti videtur, Byzaceni Patres in unum coacti episcopos in demortuorum sedes contra regis præceptum instituere dixerunt.

Anno 508. Fulgentius fit Ruspensis episcopus. Monasterium in sua urbe ædificat, et paulo post in exsilium abducitur.

Anno 514. Hormisdas Symmacho papæ succedit.

Anno 517. Sigismundus Burgundiorum rex, ejurata Ariarum hæresi, suadente sancto Avito episcopo Viennensi, fit catholicus.

Anno 518. Justinus imperator Anastasio succedit, catholicæ fidei acerrimus defensor.

Anno 519. Pax Orientalem inter et Occidentalem Ecclesiam facta.—Noveri cæpit celebris illa quæstio de propositione, *Unus e Trinitate in carne crucifixus est*, quam monachi Scythæ tuebantur.

Anno 521. Fulgentius et alii episcopi Byzaceni concilium in Sardinia celebrant contra Faustii errores, cujus concilii synodalis epistola habetur inter opera sancti Fulgentii.

Anno 523. Trasamundo defuncto succedit Hildericus Hunerici filius, qui pacem Ecclesiæ Africane restituit, revocatis ab exilio episcopis.—Bonifacius episcopus Carthagi-

nensis ordinatus.—Joannes I pontifex Romanus creatur post Hormisdæ obitum.

Anno 524. Syodus Juncensis in Byzacena sub Liberato primate, ac paulo post Sufetana in eadem provincia.

Anno 525. Concilium Carthaginense sub Bonifacio.—Joannes papa Constantinopolim a Theodorico militum, prius omnium pontificum Romæ a Justino Aug. honorifice susceptus res Ecclesiæ egregie curavit, die sancto Pasche Romano more Latina lingua celebravit. Ravennam reversus a rege in carcerem tristis multis affectus est incommodis.

Anno 526. Joanni papæ in carcere apud Ravennam defuncto Felix III substituitur.—Theodoricus Ostrogotorum rex in Italia moritur.

Anno 527. Jus Iulianus post Justinii obitum Augustus proclamatur.

Anno 529. S. P. Benedictus Sublaco ad montem Casinum migravit, ubi celeberrimum totius orbis monasterium constructum est.

Anno 530. Bonifacius secundus Romanus pontifex Felici successit, adversus quem Dioscorus pontificatum affectans schisma convellit.

Anno 531. Gelimer pulso Hilderico, quem in vinculis tenuit, Vandalorum in Africa regnum invasit.

Anno 532. Joannes, cognomento Mercurius, papa in Bonifacii demortui sedem levatur.

Anno 533. Prima die hujus anni Fulgentius Ruspensis episcopus e vivis excessit.—Gelimer multos etiam et sua nobiles occidit.

Anno 534. Carthagine a Belisario capta, Gelimerque ultimo Vandalorum rege, qui paulo antea Hildericum occiderat, devicto, et in triumphum Constantiopolim missus, Africa imperio restituta est.

Anno 535. Bonifacius episcopus Carthaginensis e vivis excessit, cui Reparatus substitutus statim concilium generale totius Africæ apud Carthaginem in Fausti basilica celebravit.

Agapetus post Joannis obitum Romanæ Ecclesiæ præficitur, qui Reparato et Africæ episcopis de restituta Ecclesiæ libertate gratulatur. Justinianus quoque multa in gratiam Ecclesiæ et populorum Africæ constituit.

INDEX HISTORIÆ PERSECUTIONIS VANDALICÆ .

(*Quem quisquis consuluerit, in hujus Operis paginarum enumerationem, decem numeros irrepsisse duplicatos advertat; hi que sunt 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64.*)

A

Abba, seu Abba urbs, 260.
 Abaradira episc. Præfectianus, 57, 145.
 Abaritana provincia Africæ, 5, 100, 122.
 Abaritanus episc. Felix, 55, 75, 100.
 Abbas subdiacolis postponitur, 96. Sacris debet iniari, *ibid.*
 Abbenza. *Vid.* Abbensis.
 Abbir, 75.
 Abbiritana urbs, 153, episc. Felix Conf. 17, 75, 100.
 Annibonius, Candidus, 75.
 Abbir Germanicianæ episc. Candidus, 137. Succeslus, 75, 137.
 Abbir Majoris episc. Felix, 75.
 Abderæ episc. Fructuosus, 75, 155. Candidus, 157. Victor, 153.
 Abensis, seu Abbenzensis episc. Valerianus, 70, 260. An Adjutor? 260.
 Abr. *Vide* Abbir.
 Abitensis episc. Tertullus, 164, 174.
 Abitna urbs, 256. Episc. Gaudiosus, Augustalis, Saturninus, Victor, Felix, 256.
 Abitineses martyres, *ibid.*
 Aboræ episc. Felix, Trifolius, 101.
 Aboriense oppidum, *ibid.*
 Aboritatum castellum, 100.
 Abramius episc. Circensis, 134.
 Abrotinum urbs, 185.
 Absalon, an episc. Bamaccoræ? 121, 122.
 Absuritana urbs, 106.
 Abundius Thiditanus episc., 56, 124.
 Abus Ficensis episc., 60, 182.
 Abziritani episcopi. *Vid.* Abdera.
 Acarius episc. Cp. An ei dicata Victoris Vitensis historia? 61.
 Accaritana, seu Acharitana urbs, 146. Episc. *Vid.* Agartan.

Acherontia celebris est Canion M., 262.
 Achola seu Acilla, 153. *Vid.* Acolitani.
 Acolitani episc. Restitutus, 57, 153. Quintus, 153.
 Acufdensis episc. Justus, 60, 183.
 Accurræ, seu Accurræ episc. Felix, 122.
 Acilla urbs, 149. *Vid.* Acolitani.
 Acupyræensis episc. Maximianus, 157.
 Admiu presbyter Aranus, 10.
 Adlardus abbas Viancii, 243.
 Adelfius Mactaritanus episc. 57, 145.
 Adelfius Mattaritanus episc., 57, 150.
 Adelfius episc. a Thasabele, 154.
 Adeodatus episc. Belatensis, 158.
 Adeodatus episc. Benceunensis, 103.
 Adeodatus Fesleitanus episc., 56, 121.
 Adeodatus Idalsensis episc., 56, 123.
 Adeodatus episc. Milevitanus, 140, 184.
 Adeodatus Nababarcarenensis episc., 56, 125.
 Adeodatus Pederodiatensis episc., 57, 149.
 Adeodatus Præcausensis episc., 57, 150.
 Adeodatus Pribatensis episc., 60, 183.
 Adeodatus episc. Satafensis, 178.
 Adeodatus Sistrionianensis episc., 56, 131.
 Adeodatus episc. Simituensis seu Simidicus, 111.
 Adeodatus episc. Vazaritanus, 125.
 Adeodatus Zaradiensis episc., 57, 141.
 Aderius M., 196.
 Adessa, Edessa. *Vid.* Edessa.
 Adiu presbyter Arianus, 70.
 Adjutor seu Benignus, an episc. Abensis, etc., 260. S. Adjutoris oppidum, *ibid.*
 Adutus M., 268.
 Adlumensis urbs, 87.
 Ad Novas oppidum, 166.
 Ado describit martyrium SS. septem monachorum, 50.
 Adquesirensis episc. Honoratus, 172.
 Ad Regias urbs, 170.
 Adrumetum urbs, 59, 107, 147, 155, 159. Diatur Sisa

* In hoc indice revocatur lector ad numeros crassiori caractere expressos: De quibus legere velit que monimus 1° pag. 179-180 ante *Prologum*, 2° col. 275 not. a. Edr.